

in opominjajo predrzneže, ki se lotijo cerkvenih pravic, ostrih kazni, katerim prepadejo.

Potem omenjajo krutega preganjanja katol. cerkve na Nemškem, kjer si ljudje, ki niso naše vere in je tudi ne poznajo, oblast prilasčajo, da nauke in pravice kat. cerkve določevati hočejo. Pri vsem pa zvijačniki katoličane dolžijo, češ, da so le oni tega kiivi, ker nočejo pokorni biti državnim postavam, ki so pa cerkvenim nasprotne. — Obžalujejo tudi žalostno stanje katol. cerkve na Švicarskem in Španskem, in izrekajo slednjič svoje veselje nad tem, da so škofi in duhovniki vseh dežel tako stanovitni, ter vzajemno z vernim ljudstvom pravice sv. cerkve branijo.

Apostolska, odkritosrčna beseda papeževa vzbudila je velik hrup na Nemškem, kder skušajo posebno vladne novine kralja podkuriti, da pusti še bolj kruto proti katoličanom postopati. Čudno! Papež so po svoji dolžnosti le izrekli, kar je gola resnica; ti ljudje pa, ki se sicer hrustajo, da se papeža čisto nič ne bojé, si ne vedó zdaj miru najti, ko so papež le kar britko pritožbo izrekli nad groznimi krivicami, ktere so kat. poslanci v pruskem dež. zboru še vse ostreje šibali. — Ali se bo vlada spametovala ali ne, bomo brž slišali. Na zboljšanje razmer je vsej upati zdaj, ko je najhujši podpihovalec proti katoličanom, Bismark namreč, odložil predsedstvo pruskega ministerstva, ter opravlja le samo vnenje zadeve dežele in države. Na njegovo mesto je stopil minister vojaštva Roön, ki ni tako jaren liberalce in luteran kot Bismark.

Poglejmo še slednjič v svojo ožjo domovino. Na praznik sv. Štefana je bil g. dr. Srnec v Ljutomeru ter je od svojega delovanja kot poslanec volilcem odgovor dajal. O političnih vprašanjih je malo povedal, in kar je povedal, bo javeljne zaupanje volilcev vtrdilo. Lani — je rekel — bil je za spravo med narodi, letos pa ni bilo prilike, v tej zadevi kaj storiti, sploh ne pripada deželni zborom pečati se z visoko politiko!! — Ko bi ne bil tega iz zanesljivega vira bili pozvedili, bi ne verjeli! Tako ne govori nje-den federalist, to je le stališče nemških ustavakov! Na Dunaju se nam posmehujejo v deželnem zboru bi pa tudi ne semli poudarjati in tirjati narodnih pravic, češ, da to v visoko politiko spada!! Ni se torej čuditi, da so narodni volilci z glavami odkimavali in si mislili: Janko, Janko! ta pa ni prava.

Razne stvari.

 (Banka „Slovenija“) daje denes v našem listu (glej poslednjo stran) na znanje, da dobijo delničarji od 2. januarja počenši pri glavni blagajnici bankini v Ljubljani 5% obresti od časa, ko se je vsakemu delnica pripisala, do konca l. 1872. Obresti se štejejo od imenskega

(nominalnega) kapitala medčasnih listov, to je od 85 gld., na kolikor so bile akcije postavljene. Ker se pa ni 85 gld. vplačalo, marveč le 68 gld., dobi delničar na leto 4 gld. obresti od 68 gld. vplačanega denarja, kar je blizo 6 procentov.

Opominjamo toraj gg. delničarje, da pošljejo prvi kupon ali naravnoč banki v Ljubljano ali pa to opravi bližnji agent banke.

(Tudi za nas dobro.) Iz Bavarskega piše nekdo v „Vtldu“: Tukaj je v nekem mestu prav marljivo kat. pol. društvo, pri katerem se pa pri nagovorih vedno le kakih 6 društvenikov udeležuje. Da bi torej ne govorili vedno isti gospodje, se obrne odbor do mnogih udov, posebno pa do duhovnikov v mestu in v okolici s prošnjo, naj prevzamejo večasih kaki na govor. Obljubil je pa zmed vseh naprošenih le eden odločno, eden pa na pol. Zmed naprošenih je pisal eden, ki ni nič obljudil, to - le odboru: „S svojim pismom ste mi nakopali težek odgovor. Jaz, mlad in slab kaplan na kmetih, bi naj govoril v mestu, kder je vse polno učene gospode. Mnogim teh gospodov bi doneslo koristi, če naša konservativna stranka zmaga, od nas prostakov pa zdaj zahtevate, da napravimo prelom, v tem ko se mnogi „zmerne“ delajo in z omilovanjem na nas gledajo, ki se trudimo in poganjamo. Naša stranka zamore le zmagati, ako vsi skupaj od prvega do zadnjega, pogumno delamo duhom, peresom, močjo in — denarjem. To je resnica, kterej se ugovarjati več ne da. Ne nagovor enega ali več kaplanov, ampak če veljavni učeni močje pred ljudi stopijo, to bode društvu veljave in življenja dalo. — Nauk iz tega si pa naj vsak zá se posname.

(Davek od biljarjev) se hoče po Francoskem vpeljati. V ta namen je gosposka v Parizu po vseh kavanah biljarje dala sešteti; iz tega pošteva povzamemo naslednjo mikavno novico: V Parizu je 6200 kavan in krčem; po vseh teh stoji 12.000 biljarjev, po mnogih 25—30. Od vsacega biljarja se bode 6 frankov davka plačevalo, kar bo zneslo samo za Pariz 720.000 frankov ali blizo 360.000 gold. našega denarja!

(Izpred mariborske sodnije.) Te dni pride neki spoštovani posestnik iz fare sv. Lovrenca v zasebni zadevi v mariborsko sodnijo in g. okrajni sodnik R. ga v slovenskem jeziku prijazno napoti k podredjenemu uradniku. Ko pa ta zasliši slovensko besedo, naglo vstane, gre k oknu in pokaže slovenski stranki hrbet. Posestnik se nemški ponižno izgovarja, da le malo kaj nemškega ume; — in zdaj se nekoliko ohladi uradnikova nemčurska strast, da sprejme stranko. — Tako se nam je poročalo. Če je to res, vprašamo: Ali ste Vi, g. uradnik, prisegli na ustavo, ktero gotovo tudi Vi z vsemi ustavaki „visoko držite.“ In če ste prisegli na njo, znate li za § 19. te ustave? In če ga poznate, je li Vaše obnašanje takošno, kakoršnega sme vsak podložnik, naj si tudi na Pohorji prebiva, od c. k. uradnika,

ki cesarja služi, pričakovati? Prosimo odgovora!

(*Žalosten nasledek pijančevanja*). Kmetica, nesrečna pijanka, se na dan sejma v Šoštanji 19. nov. 1872 z možem vred žganja nasrka. Gredé domu žena brž blizo trga za potom obleži; mož tava dalje, se opotika in pride še le proti jutru domu. Ko žene doma ne najde, je gre iskat nazaj. Nakupljeno blagó, ki ga je žena nosila, sicer najde, nje pa ne; le toliko zve, da je ob vodi P a k i ležala. Dolgo jo iščejo po vodi, pa je ne najdejo. Še le 9. den jo nje lastni brat iz vode potegne. Bila je še le 33 let stara in zapustila je več drobnih otrok.

Slavnemu kat. pol. društvu v Konjicah!

Prisrčno se zahvaljujem častitemu predsedstvu in predragim društvnikom, ki so meni v zboru 29. grudna hvalo za moj trud in popolno priznanje mojih političnih nazorov enoglasno izreči blagovolili. Vaše sočutje, predragi mi rojaki, me bode spodbujalo, da ostanem zvest svojim načelom, dokler je volja Božja, da vredujem „Gospodarja“.

Maribor 2. prosinca 1873.

Dr. Jož. Ulaga,
vrednik.

Tržna cena pretekli teden	V Mari- boru		V Ptuju		V Celju		V Varaž- dinu	
	fl.	k.	fl.	k.	fl.	k.	fl.	k.
Pšenice vagan	6	10	5	50	6	40	—	—
Rži	3	85	3	80	4	10	—	—
Ječmena	—	—	3	50	3	60	2	70
Ovsa	1	90	2	10	2	10	1	85
Turšice (koruze) vagan .	3	90	3	45	4	—	3	40
Ajde	3	20	2	80	3	50	3	20
Prosa	—	—	3	50	3	40	—	—
Krompirja	1	40	1	30	1	50	1	70
Sena cent	1	50	—	—	1	30	1	30
Slame (v šopkih)	—	—	—	—	—	80	—	—
„ za steljo	—	90	—	—	—	60	—	—
Govedine funt	—	26	—	—	—	26	—	—
Teletine	—	32	—	—	—	28	—	—
Svinjetine	—	30	—	—	—	28	—	—
Slanine	—	34	—	—	—	40	—	—

P. n.

delničarjem banke „SLOVENIJE“.

Opravični svet prve občne zavarovalne banke „Slovenije“ v Ljubljani je v svojej seji dne 26. t. m. sklenil, da se bode prvi delniški kupon počenshi od 2. januarja 1873, edino le pri glavnej blagajnici banke „Slovenije“ izplačeval.

Za ta kupon se bode dalo izplačilo na dividendo prvega leta bankinega delovanja, namreč 5% obresti za nominalni kapital medčasnih listov, od dneva, katerega so se izdaval, do konca 1872.

V Ljubljani, 27. decembra 1872.

Opravični svet
„prve občne zavarovalne banke Slovenije“.

Ažijo srebra 106 gld. 60 kr. — Zlatá 5 gld. 10 kr.

Loterijne številke:

V Gradcu 28. dec. 1872: 81 44 41 84 54.

Prihodnje srečkanje: 11. januarja.

2—3

Ivan M. Erhart,

e. k. dvorni puškar v Mariboru,
priporoča

puške dvocevke od
spredaj za nabijati iz
železa od 12 gld. do najvišje cene.
puške dvocevke od
spredaj za nabijati iz
svila (drotá) od 18 " " " "
Lefauchaux (Iefošé) " " " "
iz svila od 30 " " " "
Lancaster (lénkaster)
iz svila od 44 " " " "
Revolverje 8 " " " "
Pistole dvocevke 2 gld. 50 " kr. " "
" enocevne 1 " 30 "

Trgovski učenc,

zmožen slovenskega in nemškega jezika, dobre odgoje in z dobrimi šolskimi svedočbami se koj sprejme v moji prodajalnici železnin, kovanin, ključarskih izdelkov in orodja; učenje trpi 3 leta; ko bi pa stariši ali varuhi želeli, da jaz za obleko učenca skrbim, pa bi se moral 4 leta vežbati.

J. N. Kautzhammer

2—3

v Ormžu.